

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. In charitate perpetuâ dilexi te, ideo attraxi te miserans. Ierem. 31. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

In charitate perpetuâ dilexi te, ideo attraxi te miserans. Ierem.
31. 4.

1. Considera notabile difformem, quod inter nostrum amorem & Divinum intercedit. Nos movemur ad aliquem amandum, quia bonus est. DEUS movetur ad amandum, non quia jam est bonus, sed quia vult reddere bonum. Ipse prima origo est omnis boni: Et ita nihil in quoquam antecedere potest boni. Statuarius, dum sylvam perambulans truncum videt, approbat non quod in ipso est asperum, ineptum, deforme, sed quod ipse cogitat erudito scalpello formare. Hoc ipsum DEUS, imo multo amplius facit, quia tribuit trunco etiam, ut sit aptus labori, quod statuarius dare non potest. Ecce igitur causam, cur dicat DEUS: *In charitate perpetuâ dilexi te.* Tu diligis proximum *charitate*, sed non diligis *in charitate*, quia amor, quem geris, multis aliis sustinetur adminiculis ab ipso distinctis, fundatur *in pulchritudine* ejusdem proximi, fundatur *in doctrinâ, divitijs, bonitate.* Non sic amor Domini. Qui non fundatur nisi in seipso: *in charitate.* Unde hic solus dicere eum veritate potest: *In charitate perpetuâ dilexi te.*

2. Considera hunc amorem fuisse perpetuum, hoc est, ipsi DEO coævum. Ex quo DEUS est, semper tui amator extitit, nec tui tantum quasi confusè cogniti in cumulo reliquo-

rum, sed tui sigillatim, *Dilexi te* ut à ceteris omnibus discretum. Et jam inde ab æterno cogitavit de te. Quia igitur ratione fieri potest, ut eâ te non movearis? Commoveri te sentis versus aliquem, qui te amavit nullâ sibi junctum necessitudine, qui etiam inficio apud Principem favebat, commoda tua procurabat, virtutem commendabat. Quid igitur facere te oportet erga DEUM tuum, qui te amabat, cum nondum esses in mundo, imò cum nondum esset hic mundus? Ergo ille ab æterno te amaverit, & tu necdum statuas amare post tanta temporum spatia? I sanè, desere amicium tam antiquum pro novis aliis: agnosces sed magno tuo damno demerentiam tuam: *Ne derelinquas amicum antiquum: novus enim non erit similis illi.* Eccl. 9. 4.

3. Considera, quemadmodum Deus ex mero amore ab æterno te elegit, ita ex eodem amore ab æterno ordinasse executionem electionis à se factæ sigillatim designando media, quibus, ut vides, te hæcenus attraxit: *In charitate perpetuâ dilexi te, ideo attraxi te miserans.* Sed quis exprimat horum numerum mediiorum? attentè illa considera. Vide tantisper, quomodo ex parte suâ rerum tuarum seriem in hunc usque diem disposuerit: opportunitatem, quam dedit, agendi bene, in-

Inspirationes, instinctus, modosque varios, quos adhibuit, ut te sibi vendicaret, nunc austeros, mox lenes, tot beneficia inexplicabilia, qua tibi praestitit. Dicit tibi cum veritate potest: *attraxit te*, non propter vim, quam ipse fecerit in trahendo, quia solum trahit in *vinculis charitatis*, sed quia tu illi resististi. Ora tamen ex intimo cordis affectu, ut ea deinceps utatur, non pariendo rebellis voluntati, sed illam compellendo.

4. Considera infinitam misericordiam, qua usus est Dominus in te trahendo, ut modò dicebam. Cum enim cereret repugnantiā, qua tu primò resistebas *vinculis charitatis*, poterat statim te deserere, et si pereundum tibi esset. Et tamen non deseruit, sed perrexit modis tam diversis te sustinere, commovere, confortare, ut rectè dici possit: *attraxit te miserans*. Ecce non definit certum genus misericordiae,

quo sit usus: quia usus est omnibus. *miserans* tuam ignorantiam, *miserans* fragilitatem, *miserans* malitiam, *miserans* pertinaciam, *miserans* praesumptionem, *miserans* tot mala, quibus te cumulatum vidit. Et tu tot actibus misericordiae non plus quàm urgeri te sentis? Oportet demum ut cedas, dicasque DEO: *Traheme, curremus*, non *curram*, sed *curremus*, quia non decet tot affectum beneficii solum sequi currendo, convenit, ut & alios tecum trahas. Forsitan ob hanc ipsam causam non dicitur: *Miserans tui*, sed *miserans*, ut intelligas, eum, qui tanto amore te traxit, non voluisse tibi soli parare salutem, sed multis aliis, quos tractus ipse postea ad ipsum pertraheres. Nec putes ideo te minus amatum. Quo enim modo majorem potuit monstrare affectum, quàm quòd te salvum faciendò fecerit Salvatorem? Haec sane est misericordia summa.

XX.

Non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.
Hebr. 13. 14.

1. Considera miseram hanc terram non esse civitatem tuam permanentem, tuam civitatem esse Paradisum. Quàm diverse sunt inter se istae civitates, praesens & futura. Perinde est, ac si castrum modicum, aut villam rusticam antiquae Romae velis comparare. Cogit terram caelo comparatam esse agris casā viliores. Quid erit igitur illa superna civitas tam pul-

cra, *Civitas perfecti decoris*, si haec infirma tantopere placet?

2. Considera, qualem igitur te gerere debeas in hac terrā. Qualem te geris in civitate, in qua non habes stabile domicilium, sed paucos dies ut hospes versaris. Non te mices ejus negotiis, non haeres, non afficeris, & eam quidem aspicias sed ut rem, quae ad te non pertineat. Ita agendum tibi,